

Es nospēlēju garīgo dziesmu!

**Raihau T., 11 gadi, Taiti,
Franču Polinēzija**

Kad pirmo reizi dzirdēju, kā mans vecākais brālis Alans spēlēja Vakarēdiena sanāksmē klavieres, es arī vēlējos darīt to pašu. Tas kļuva par vienu no maniem Bērnu un jauniešu programmas mērķiem — nospēlēt Svētā Vakarēdiena sanāksmē garīgo dziesmu.

Kopš tā laika es kopā ar savu tēvoci Kenu mācījos spēlēt klavieres. Katru dienu es centos vingrināties vismaz 30 minūtes. Pēc desmit mēnešiem es iemācījos nospēlēt garīgo dziesmu „Džozefa Smita pirmā lūgšana” (*Garīgās dziesmas, nr. 16*).

Pēc tam iestājās Covid-19 pandēmija. Baznīcas vadītāji atcēla svētdienas sanāksmes. Viņi teica, ka mums ir jānotur dievkalpojums mājās. Mamma un tētis mums katram iedeva uzdevumu. Man viņi palūdza nospēlēt ievada dziesmu, un es spēlēju „Džozefa Smita pirmā lūgšana”. Es sasniedzu savu mērķi — es nospēlēju garīgo dziesmu Svētā Vakarēdiena sanāksmē! Es varēju sajust Garu mūsu mājās. ●

